

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Полтавський державний медичний університет

Coventry University (Велика Британія)

Universidad de La Rioja (м. Логроньо, Іспанія)

Uniwersytet Rzeszowski (Республіка Польща)

Universitatea Creștină "Dimitrie Cantemir" (м. Бухарест,
Румунія)

Харківський національний медичний університет

Львівський національний медичний університет імені
Данила Галицького

Буковинський державний медичний університет
(м. Чернівці)

Львівський національний університет

природокористування

Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка

ЗБІРНИК СТАТЕЙ

VII Міжнародної науково-практичної конференції

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ,
ПРОФЕСІЙНОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ, ПСИХОЛОГІЇ І
ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ»

24-25 листопада 2022 року

Полтава

2022

Збірник статей
VII Міжнародної науково-практичної
конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ,
ПРОФЕСІЙНОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ,
ПСИХОЛОГІЇ І ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ»
Полтава
2022

PROCEEDINGS
of the 7th International Conference
“TOPICAL ISSUES OF LINGUISTICS,
PROFESSIONAL LINGUODIDACTICS,
PSYCHOLOGY AND PEDAGOGY OF HIGHER
EDUCATION”
Poltava, Ukraine
2022

ББК 74.58+81.2

УДК 378.6

ISBN 978-617-7915-81-1

Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи: збірник статей VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 24-25 листопада 2022 р.). Полтава : Вид-во “Астрая”, 2022. 275 с.

У збірнику представлено статті вітчизняних і зарубіжних науковців, в яких висвітлюються різноманітні проблеми сучасної лінгвістики, психології та педагогіки вищої школи, зокрема, медичної.

Для керівників і науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти, магістрантів, аспірантів, докторантів, а також усіх, хто цікавиться широким колом теоретичних і практичних питань, пов'язаних зі сферою вищої освіти.

Автори публікацій несуть відповідальність за дотримання авторського права, точність цитування, достовірність наведених фактологічних даних, граматичні та стилістичні помилки.

BBC 74.58+81.2

UDC 378.6

ISBN 978-617-7915-81-1

Topical Issues of Linguistics, Professional Linguodidactics, Psychology and Pedagogy of Higher Education: Proceedings of the 7th International Conference (Poltava, 24-25 November 2022). Poltava : “Astraya”, 2022. 275 p.

The Book of Proceedings presents articles by Ukrainian and foreign scientists, with a focus on various problems of modern linguistics, psychology and pedagogy of higher education, in particular, medical education.

The Book is intended for administrative authorities and academic staff of higher education institutions, master students, postgraduate students, postdoctoral students, as well as everyone who is interested in a wide range of theoretical and practical issues related to the field of higher education.

The authors of the publications are responsible for the copyright observance, accuracy of the given factual data, grammatical and stylistic errors.

підвищення педагогом власної дослідницької культури), насичення занять дослідницькими та творчими формами студентами спеціальних курсів, що сприяє формуванню теоретичних та практичних знань, умінь та навичок для здійснення дослідницької діяльності та набуття професійної компетентності. Результатом є оволодіння студентами навичками організації у медицині та здійснення соціально-корисної практичної діяльності.

Таким чином, дослідницька діяльність як розвиток професійної компетентності студентів медичного вузу є важливою складовою сучасної не тільки української, а й закордонної освіти.

Зокрема, загальнонаціональний навчальний план («The National Curriculum for England: science. London, 1999) Англії в освітній галузі «Наука» передбачає знайомство з плануванням організації, отриманням, поданням та обговоренням результатів досліджень. У Канаді обов'язковим компонентом змісту, наприклад, академічного курсу хімії, орієнтованого на вступ до університету, є проведене студентом незалежне дослідження (Ontario Ministry of Education. Curriculum Guideline. Science. Intermediate and Senior divisions. Toronto, 1987).

Займаючись процесом формування професійної компетентності студентів в освітньому просторі медичних ЗВО, студенти вищої школи підвищують комунікативну компетентність, опановують навички взаємодії та соціально позитивного спілкування з однодумцями, вирішують особистісні психологічні проблеми. Можна з упевненістю сказати, що участь у дослідницькій діяльності, реалізації волонтерських проектів по праву має розглядатися як одна з умов розвитку професійної компетентності студентів-медиків у процесі навчання у ЗВО.

ЛІТЕРАТУРА

1. Holdsworth C, Skinner EH, Delany CM. Using simulation pedagogy to teach clinical education skills: A randomized trial. *Physiother Theory Pract.* 2016 May;32(4):284-95. doi: 10.3109/09593985.2016.1139645.
2. León J, Medina-Garrido E, Ortega M. Teaching quality: High school students' autonomy and competence. *Psicothema.* 2018 May;30(2):218-223. doi: 10.7334/psicothema2017.23.
3. Murad MH, Varkey P. Self-directed learning in health professions education. *Ann Acad Med Singap.* 2008 Jul;37(7):580-90.
4. Si J, Kong HH, Lee SH. Exploring medical educators' readiness and the priority of their educational needs for online teaching. *Korean J Med Educ.* 2021 Mar;33(1):37-44. doi: 10.3946/kjme.2021.185.
5. Srinivasan M, Li ST, Meyers FJ, Pratt DD, Collins JB, Braddock C, Skeff KM, West DC, Henderson M, Hales RE, Hilty DM. "Teaching as a Competency": competencies for medical educators. *Acad Med.* 2011 Oct;86(10):1211-20. doi: 10.1097/ACM.0b013e31822c5b9a.
6. Ten Cate TJ, Kusurkar RA, Williams GC. How self-determination theory can assist our understanding of the teaching and learning processes in medical education. *AMEE guide No. 59. Med Teach.* 2011;33(12):961-73. doi: 10.3109/0142159X.2011.595435.

УДК: 378.147:61

С.П. Іващенко, Д.М. Іващенко, О.Д. Іващенко

Полтавський державний медичний університет, Україна

МЕТОДИ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

На сучасному етапі дистанційні освітні технології стають все більш популярними та затребуваними. Але при переході від очного навчання до дистанційного доводиться вирішувати низку проблем, пов'язаних із формою подання навчального матеріалу, а також із труднощами перевірки знань студентів. Основне завдання, яке має вирішити автор дистанційного курсу – це адаптація класичних очних форм проведення занять до їх реалізації у дистанційній формі або їхня заміна на інші види занять. Дистанційні форми навчання не в змозі повністю замінити

заняття в очній формі, у зв'язку з чим при підготовці дистанційного курсу необхідно коригувати навчальну діяльність студентів з урахуванням можливостей освітнього середовища.

Ключові слова: дистанційне навчання, медична освіта, мережеві технології.

Recently, distance educational technologies are becoming more and more popular and in demand. But during the transition from face-to-face learning to remote learning, a number of problems related to the form of presentation of educational material, as well as difficulties in testing students' knowledge, have to be solved. The main task to be solved by the author of the distance course is the adaptation of classic face-to-face classes to their implementation in distance form or their replacement by other types of classes. Distance forms of education cannot completely replace face-to-face classes, therefore, when preparing a distance course, it is necessary to adjust the educational activities of students taking into account the possibilities of the educational environment.

Keywords: distance learning, medical education, network technologies.

Останнім часом дистанційні освітні технології стають все більш популярними та затребуваними. І цьому є логічне пояснення: по-перше, сучасна пандемічна та геополітична обстановка в нашій країні та світі вимагає вживання термінових та невідкладних заходів щодо підвищення безпеки громадян та скорочення можливих особистих контактів, що, у свою чергу, призвело до популярності віддалених форм роботи та навчання; по-друге, для багатьох працівників дистанційна форма навчання є єдиним доступним способом підвищення кваліфікації у вибраній спеціальності, оскільки більшість співробітників не мають можливості навчатися з відривом від роботи.

Поняття дистанційного навчання передбачає, що той, хто навчається, може перебувати на значній відстані від освітньої організації, в якій він проходить навчання. При цьому відсутній безпосередній контакт між тим, хто навчається і педагогічним працівником [1].

Існують різні форми реалізації дистанційних освітніх технологій [2]:

- кореспондентське навчання, при якому взаємодія між студентом та педагогічним працівником здійснюється за допомогою класичного листування;
- CAST-технології, при яких для здобувача освіти формуються окремі пакети методичних матеріалів з кожної теми, що вивчається, при цьому засвоєння освітньої програми здійснюється ним самостійно;
- мережеві технології, при яких використовуються можливості сучасних комп'ютерних мереж для доступу студентів до різних освітніх ресурсів та зв'язку з педагогічним працівником.

Перші дві форми реалізації дистанційних освітніх технологій являють собою заочну форму навчання, коли студент навчається самостійно, вивчає відповідні дисципліни. Взаємодія з педагогічним працівником тут має лише консультативний характер.

Мережеві технології, у свою чергу, дозволяють гнучкіше підходити до процесу навчання. Завдяки можливостям сучасних комп'ютерних мереж та програмного забезпечення можлива реалізація різних форм віддаленої взаємодії викладача зі студентами. З допомогою мережевих технологій можна реалізувати як класичне заочне навчання, так і у обмеженому обсязі деякі форми очного навчання.

При переході від очного навчання до дистанційного доводиться вирішувати низку проблем, пов'язаних із формою подання навчального матеріалу, а також із труднощами перевірки знань студентів. Основне завдання, яке має вирішити автор дистанційного курсу – це адаптація класичних очних форм проведення занять до їх реалізації у дистанційній формі або їхня заміна на інші види занять.

Для вищої школи характерні такі види навчальних занять [3]: лекційні, семінарські, практичні та лабораторні заняття.

Лекційні заняття призначені для прямої трансляції узагальненої та систематизованої інформації великій кількості студентів (групи, потоку, курсу). Основним способом подачі лекційного матеріалу є усна мова лектора, яка може супроводжуватися схематичними записами на дошці або демонстрацією презентацій та відеофрагментів на екрані. Даний вид занять найлегше переводиться в дистанційну форму. Наприклад, можна здійснити запис виступу лектора у відеофайл. У цьому файлі, крім промови виступаючого, можна демонструвати супровідні презентації або додаткові відеофрагменти. Зручність такої відеолекції полягає в тому, що той, хто навчається, ніяк не прив'язаний до часу проведення заняття і може прослухати її у будь-який зручний для себе час. При цьому файл з лекцією може бути розміщений на інформаційному ресурсі в мережі Інтернет або передано (надіслано поштою) безпосередньо студентам. Основним недоліком даного способу проведення лекційного заняття є зворотний зв'язок між лектором і аудиторією, оскільки у студентів немає можливості поставити уточнюючі питання або одержати додаткові коментарі з теми.

Другий спосіб проведення лекційного заняття пов'язаний з використанням засобів відеоконференц-зв'язку. Сучасні програми дистанційного спілкування дозволяють передавати одразу кільком користувачам одночасно звук, відео та слайди презентацій. У такому разі у студентів з'являється можливість звернення до лектора безпосередньо, що дозволяє значно підвищити ефективність проведеного заняття. Організована таким способом дистанційна лекція за своїм змістом стає максимально наближеною до класичної лекції, проведеної перед аудиторією. Однак і цей спосіб має свої недоліки.

По-перше, відсутність звичайної дошки з крейдою для деяких навчальних дисциплін (особливо це стосується точних дисциплін) суттєво звужує можливість «маневру» і не дозволяє лектору оперативно внести зміни до супровідної демонстрації або здійснити графічні пояснення матеріалу, що вивчається. Наявні засоби створення комп'ютерної графіки виявляються не завжди зручними (малювання комп'ютерною мишею вимагає певних навичок та вправності, а якісні графічні планшети досить дорогі) та підтримуються не всіма програмами дистанційного спілкування. Варто зауважити, що цей недолік можна усунути, якщо лектор вестиме заняття з аудиторії, обладнаної дошкою та веб-камерою.

По-друге, використання засобів відео-конференц-зв'язку накладає додаткові вимоги на ширину та якість каналів зв'язку, а також продуктивність обладнання, на якому буде запущено відповідне програмне забезпечення. Одним із можливих способів вирішення цієї проблеми для освітніх організацій є використання зовнішніх спеціалізованих платформ для відео-конференц-зв'язку, наприклад Zoom або подібних. Однак і тут не все так просто: ці послуги є платними, а їх безкоштовні версії мають суттєві обмеження. На додаток до цього вимога до якісних каналів зв'язку залишається обов'язковою як для освітньої організації, так і для студентів.

Семінар є заняттям, у якому педагогічний працівник і студенти в процесі безпосереднього спілкування поглиблено розглядають задані теми, питання чи проблеми з предмету [4]. Даний вид занять сприяє розвитку культури спілкування та наукового мислення. Важливою особливістю семінару є те, що заняття проводиться у групі. Існує безліч різних форм проведення семінару, вибір яких залежить від змісту теми, рівня підготовленості та мотивації студентів, досвіду педагогічного працівника, який організовує семінар. У вузах найбільш поширеними формами проведення семінарів є: розгорнута бесіда, обговорення доповідей та рефератів, семінар-диспут та ін.

Розгорнута бесіда проводиться із заздалегідь підготовлених усіма учасниками семінару питань. Вона має на увазі короткий виступ студента із заданого питання з подальшим обговоренням у вигляді додаткових питань доповідачу або іншим учасникам семінару. Виступаючий може бути обраний за бажанням в ініціативному порядку або визначений педагогічним працівником безпосередньо на занятті. Дистанційне проведення семінару у формі розгорнутої розмови передбачає обов'язкове використання засобів відео-конференц-зв'язку, оскільки для цієї форми заняття основним критерієм оцінки здобувачів освіти є усний виступ доповідача та усні відповіді учасників семінару на питання, поставлені у процесі обговорення. При правильній організації заняття педагогічним працівником у кожен окремий час виступає чи відповідає на запитання лише одна людина. Такий режим проведення заняття легко реалізується практично будь-якою програмою відео-конференц-зв'язку з підтримкою групових зібрань.

Однак, при дистанційному проведенні семінарського заняття у формі розгорнутої бесіди є низка особливостей, які за відсутності уваги можуть негативно позначитися на ефективності навчального процесу. По-перше, у педагогічного працівника немає можливості здійснювати зоровий контакт із усією групою одночасно. Навіть якщо у всіх учасників семінару будуть одночасно включені веб-камери, відстежити активність кожного, хто навчається в дистанційному режимі, практично неможливо, оскільки при великій кількості підключень зображення від учасників будуть дрібними і погано помітними. Це, у свою чергу, може призвести до того, що частина здобувачів освіти може залишитися поза увагою та просто випасти із заняття. По-друге, кількість учасників семінару, які мають можливість безпосередньо брати участь у розмові, обмежена. Потрібно розуміти, що сама процедура проведення дистанційного заняття забирає більше часу, порівняно з очною формою. Це пов'язано з тим, що потрібно виконувати додаткові дії, що пов'язані з управлінням, у програмі відео-конференц-зв'язку, а також є затримки проходження сигналів по каналах зв'язку. Тому при проведенні семінарів у дистанційній формі бажано, щоб кількість учасників була не більше десяти. Десять осіб можна легко опитати під час заняття, а їх відео можна розмістити на екрані в прийнятному масштабі.

Семінарське заняття у формі обговорення доповідей та рефератів полягає у виступі учасника семінару з розгорнутою доповіддю чи рефератом з заданої тематики. Після виступу відбувається обговорення доповіді із додатковими питаннями. Дистанційне проведення семінарського заняття у формі обговорення доповідей організується аналогічно до дистанційного лекційного заняття зі зворотним зв'язком. Різниця лише в тому, що як лектор виступають самі учні, а також кількість учасників семінару значно менша, ніж на лекції.

Семінар-диспут є колективним обговоренням заданої проблеми [5]. Він проводиться у вигляді діалогічного спілкування учасників. Найчастіше щодо заняття у цій формі студенти діляться на дві групи: перша група готує короткий виступ на захист свого погляду, друга група опонує першій. Таким чином, можна сказати, що семінар-диспут – це наукова суперечка двох груп на тему, яка цікавить. Реалізація семінару-диспуту у дистанційній формі вкрай утруднена. Для забезпечення діалогового спілкування необхідно використовувати засоби відео-конференц-зв'язку. При цьому потрібно організувати досить складну схему спілкування між учасниками семінару: з одного боку, забезпечити ізольоване один від одного спілкування у двох групах для наради та вироблення тактики ведення дискусії, з іншого – створити спілкування між групами для проведення диспуту. Для реалізації подібної схеми спілкування може знадобитися одночасне використання кількох систем відео-конференц-зв'язку, що суттєво ускладнить процес управління семінаром і може звести

нанівець ефективність даного заняття. У даному випадку буде доцільним відмовитись від дистанційного проведення семінару-диспуту на користь інших видів занять.

Практичне заняття призначене для поглиблення та закріплення знань, отриманих на лекції, та вироблення умінь та навичок вирішення професійних завдань.

У строгому сенсі даного поняття семінарське заняття також є одним із різновидів практичного заняття. Але оскільки питання адаптації семінарів до дистанційної форми проведення занять було розглянуто вище, то на цьому випадку зупинимося при розгляді практичних занять, у яких зазвичай потрібно рішення різних професійних завдань. Практичні заняття на очній формі навчання зазвичай проводяться за такою схемою:

- педагогічний працівник розбирає типовий приклад розв'язання задачі;
- здобувачі під контролем педагогічного працівника намагаються вирішувати завдання самостійно;
- проводиться розбір помилок, що найбільш часто відбуваються.

Важлива особливість практичних занять очної форми у тому, що педагогічний працівник не тільки перевіряє кінцевий результат, а й контролює процес вирішення завдання. Практичні заняття з вирішення завдань у дистанційній формі можуть проводитися двома способами:

- заочно, з використанням заздалегідь розроблених завдань та методичних рекомендацій щодо вирішення та оформлення завдань;
- з використанням мережевих технологій та засобів відео-конференц-зв'язку.

У заочному форматі студент самостійно освоює прийоми та техніки вирішення практичних завдань. Роль педагогічного працівника зводиться до складання методичних матеріалів, практичних завдань та подальшої перевірки результатів їх виконання.

Використання мережевих технологій та засобів відео-конференц-зв'язку розширює можливості педагогічного працівника під час проведення заняття. По-перше, з'являється можливість аналізу типових прикладів з урахуванням зворотнього зв'язку з учнями. По-друге, можливо під час заняття здійснити розбір помилок за результатами виконання завдань. Для цього студенти мають надати педагогічному працівникові свої рішення через сайт освітньої організації.

Варто зазначити, що практичне заняття у дистанційній формі не є аналогічним заняттю, проведеному в очній формі. Зокрема, у дистанційній формі не можна реалізувати вирішення завдань студентами під контролем педагогічного працівника, тому що для цього необхідно спостерігати весь процес вирішення та у необхідний момент робити відповідні поправки.

Ще одним важливим моментом при проведенні практичних занять є оцінка знань та умінь студентів. Сучасні платформи дистанційного навчання дозволяють складати тестові завдання різного ступеня складності [6]. Проте використання тестових завдань дає можливість оцінити лише знання здобувачів освіти. Для перевірки умінь і навичок у дистанційній формі доводиться вдаватися до різноманітних хитрощів. Найпоширенішим способом перевірки умінь і навичок є виконання здобувачами освіти письмових клінічних ситуаційних задач та коротких доповідей на задану тематику. Проте у даному випадку вкрай складно перевірити самостійність виконання завдань учнями, і, як наслідок, вкрай складно виставити об'єктивну оцінку.

Висновки. Сучасні технології дистанційного навчання мають широкий набір можливостей для освоєння діючих освітніх програм. Вони дозволяють адаптувати багато видів занять до проведення їх у дистанційній формі.

Але дистанційні форми навчання не в змозі повністю замінити заняття в очній

формі, у зв'язку з чим при підготовці дистанційного курсу необхідно коригувати навчальну діяльність студентів з урахуванням можливостей освітнього середовища.

Основним недоліком дистанційного навчання є труднощі у визначенні самостійності студентів при виконанні завдань і, як наслідок, складності при виставленні об'єктивної оцінки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Cantrell SW, O'Leary P, Ward KS. Strategies for success in online learning. Nurs Clin North Am. 2008 Dec;43(4):547-55, vi. doi: 10.1016/j.cnur.2008.06.003.
2. Ishami W, Taha MH, Abuzaid M, Saravanan C, Al Kawas S, Abdalla ME. Satisfaction with online learning in the new normal: perspective of students and faculty at medical and health sciences colleges. Med Educ Online. 2021 Dec;26(1):1920090. doi: 10.1080/10872981.2021.1920090.
3. Lubarsky S, Thomas A. Thinking inside the box: Using old tools to solve new problems in virtual learning. Med Educ. 2021 Jan;55(1):108-111. doi: 10.1111/medu.14388.
4. Lymar L, Storozhuk K. Peculiarities of distance medical learning during the covid 2019 lockdown: practical experience of teaching medical english. Wiad Lek. 2021;74(8):1964-1969.
5. Mattheos N, Schittek M, Attström R, Lyon HC. Distance learning in academic health education. Eur J Dent Educ. 2001 May;5(2):67-76. doi: 10.1034/j.1600-0579.2001.005002067.x.
6. Mayadas AF, Bourne J, Bacsich P. Online education today. Science. 2009 Jan 2;323(5910):85-9. doi: 10.1126/science.1168874.

УДК 616-07:[614.253.8+316.6./77+811'221]

**Р. І. Ісаков, А. М. Скрипніков, Л. О. Герасименко,
Г. Ю. Васильєва, В. О. Рудь, П. В. Кидонь**

**Полтавський державний медичний університет, Україна
НЕВЕРБАЛЬНІ ЕЛЕМЕНТИ КОМУНІКАЦІЇ ЛІКАРЯ ТА ПАЦІЄНТА В
ДІАГНОСТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ**

Головною метою клінічної медицини є забезпечення високого рівня діагностики та лікування. Лікар має досконало володіти спостереженням, бесідою, експериментальним дослідженням, але не менш важливим елементом успішної комунікації є психологічний контакт з пацієнтом. Невербальна поведінка лікаря на етапі встановлення контакту не менш важлива, ніж вербальна. Повинні враховуватися такі невербальні елементи комунікації, як погляд, жести та міміка. Допомогає «прочитати» психологічний підтекст взаємин лікаря та пацієнта і розташування по відношенню один до одного. Велике значення для оцінки стану співрозмовника має його поза.

Ключові слова: невербальні елементи комунікації, діагностичний процес, погляд, жести, міміка, поза.

The main goal of clinical medicine is to ensure a high level of diagnosis and treatment. A doctor must be perfectly proficient in observation, conversation, and experimental research, but psychological contact with the patient is an equally important element of successful communication. The non-verbal behavior of the doctor at the stage of establishing contact is no less important than the verbal one. Non-verbal elements of communication such as sight, gestures and facial expressions must be taken into account. The location in relation to each other helps to "read" the psychological subtext of the relationship between the doctor and the patient. Posture has great importance for assessing the interlocutor's state.

Keywords: non-verbal elements of communication, diagnostic process, sight, gestures, facial expressions, posture.

Головною метою клінічної медицини є забезпечення високого рівня діагностики та лікування [1, с. 3]. Лікар має досконало володіти спостереженням, бесідою, експериментальним дослідженням, але не менш важливим елементом успішної комунікації є психологічний контакт з пацієнтом [2, с. 103, 3, с. 3]. Невербальна

змішаному навчанні. Модель «Перевернутого класу»	
Дерев'янка Т.В., Звягольська І.М., Полянська В.П., Федорченко В.І. Інтерактивні методи навчання мікробіології у процесі підготовки бакалаврів сестринської справи	58
Дерев'янченко Н.В. Інструменти формувального оцінювання під час підготовки майбутніх лікарів.....	60
Драбовський В.С., Аветіков Д.С., Драбовська І.А., Малик С.В., Гринь В.Г., Челішвілі А.Л. Цифрові інструменти Google в організації освітнього процесу в медичних закладах освіти	63
Ефендієва С.М., Гончарова Є.Є., Сліпченко Л.Б. Використання інтерактивних технологій під час дистанційного навчання	66
Ефендієва С.М., Климач Т.М. Створення безпечного освітнього середовища у вищих медичних навчальних закладах	68
Жук Л.А., Цвіренко С.М., Фастовець М.М., Гасюк Н.І., Калюжка О.О. Цифровізація медичної освіти в умовах воєнного стану	69
Западинська І.Г. Доцільність підготовки кваліфікованих перекладачів в Україні в епоху євроінтеграції	72
Znamenska I.V., Solohor I.M., Kostenko V.G. Word-formative potential of verbal stems in English medical terminology	75
Znamenska I.V. Cognitive-onomasiological peculiarities of English medical term formation	77
Іваницька Т.А., Кузьменко Н.В., Петров Є.Є., Бурмак Ю.Г., Іваницький І.В. Порівняльний аналіз складових розвитку soft skills серед вітчизняних та іноземних здобувачів вищої медичної освіти: акцент на медиаграмотності.....	79
Іващенко Д.М., Іващенко С.П., Іващенко О.Д. Роль дослідницької діяльності при формуванні професійних компетентностей у студентів медичних вищих навчальних закладів	83
Іващенко С.П., Іващенко Д.М., Іващенко О.Д. Методи проблемно- орієнтованого підходу організації дистанційного навчання в закладах вищої медичної освіти	87
Ісаков Р.І., Скрипніков А.М., Герасименко Л.О., Васильєва Г.Ю., Рудь В.О., Кидонь П.В. Невербальні елементи комунікації лікаря та пацієнта в діагностичному процесі	92
Іщенко О.Я. How to make on-line learning of the English language efficient	94
Каруник К.Д. Терміни-англізми на сторінках медичних журналів	97
Каськова Л.Ф., Павленкова О.С., Амосова Л.І., Солошенко Ю.І. Сучасні професійні компетентності педагога вищої школи	101
Каськова Л.Ф., Ващенко І.Ю., Янко Н.В., Новікова С.Ч., Моргун Н.А. Організація самостійної роботи студентів-стоматологів міжнародного факультету під час змішаної форми навчання	103
Кірик Т.В., Корсак К.В. Чим керуватися лікарям та освітянам в епоху виробничих і гуманітарних меганоореволуцій-XXI?	107
Козуб Г.М. Становлення української медичної термінології та шляхи засвоєння термінів у медичному дискурсі	110
Кононов Б.С., Білаш С.М., Кононова Д.О., Донченко С.В., Олійніченко Я.О. Етапи професійного розвитку майбутніх лікарів у процесі фахової підготовки...	113
Коптев М.М., Білаш С.М., Проніна О.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Донченко С.В., Кобеняк М.М. Міжкафедральні проєкти як складова освітнього процесу медичного вишу	116